

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Jeg vil godt sige tak til ministeren. Jeg synes, det er meget positivt, at der allerede er sat nogle foranstaltninger i gang, så man kan lave en massiv oplysningskampagne.

Jeg vil så bare spørge ministeren: Hvordan mener ministeren, at det så kan blive formidlet ud til de afrikanske familier? Det er jo utrolig svært med en pjece. Forstår de den? Hvad havde man tænkt sig? Skal det være grupper i afrikansk regi, eller er det de afrikanske kvinder, som skal være talsmænd, skal oversætte eller skal formidle det, eller havde man tænkt sig nogle konfliktgrupper eller hvordan og hvorledes?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil også sige tak til ministeren.

Blot to ting. Den ene tror jeg vi er enige om, altså vigtigheden af at bruge denne her opmærksomhed omkring omskæring til også at få lavet nogle ændringer ikke bare inden for Danmarks grænser, men også uden for Danmarks grænser, for omskæring er jo fuldstændig lige alvorlig, hvad enten den finder sted på Nørrebro eller den finder sted i Somalia. Så jeg synes, det er vigtigt, at vi bruger det her også som en anledning til at forsøge at ændre ting ude. Og kan vi bruge nogle af de indvandrerfamilier, vi har i Danmark, nogle af de flygtningefamilier, vi har i Danmark, til at ændre ting i deres eget land til det bedre, synes jeg, det er en fantastisk positiv ting, som vi selv skal bidrage til.

Kl. 18.05

Den anden ting var det forslag, den tanke, som ministeren fremlagde, som jeg synes var utrolig interessant, nemlig ideen om, at hvis der er større ændringsforslag til et lovforslag fra regeringen eller lovforslag fra oppositionen, som vil betyde større ændringer, vil det være godt med en høringsrunde. Jeg synes, det er en fantastisk spændende tanke. Jeg vil bare høre, om det er noget, man har diskuteret i regeringen, eller om det er ministerens helt egen opfattelse. Vi vil i hvert fald godt fra Enhedslistens side med det samme tilsige vores støtte til at arbejde videre med den idé.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til fru Jette Bergenholz Baurup vil jeg sige om de her spørgsmål om at formidle, at det klogeste i første omgang ville være – fordi jeg tror,

at den socialdemokratiske ordfører har langt større indsigt i den rent formidlingsmæssige opgave, end jeg har – at se på hjemmesiden, altså se på den tværministerielle rapport.

Måske endnu vigtigere ville det være at kontakte Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Socialministeriet og Undervisningsministeriet, som sidder og udarbejder de her pjecer til det pædagogiske personale om, hvordan man informerer, hvordan man kommer i dialog med de her mennesker, herunder at der bliver opbygget lokalgrupper og netværk, der kan bistå i at rådgive de familier, det her handler om.

Det fremgår af den tværministerielle rapport, hvilke initiativer der er ved at blive iværksat, så jeg mener egentlig, at det, fru Jette Bergenholz Baurup påpeger, har regeringens tværministerielle arbejdsgruppe sådan set allerede taget fat i.

Jeg kan ikke her i dag sige præcis, hvor langt man er i hele forløbet. Men man er i hvert fald opmærksom på, at det er ekstremt vigtigt, at rådgivningen kommer ud til familien i den ene eller den anden sammenhæng, og at den fungerer på en hensigtsmæssig måde, for det nytter jo ikke noget, at man f.eks. afleverer en dansk pjece, hvis de ikke kan dansk; det giver jo ikke meget mening.

Jeg vil som sagt foreslå for alle teknikaliteters skyld, at det rigtigste er at prøve at se i rapporten.

Med hensyn til hr. Søren Søndergaards bemærkninger vil jeg sige, at jeg fuldt ud deler hr. Søren Søndergaards opfattelse af det her problem, og hvordan man skal tackle det.

Det har rent faktisk også betydet – det har været holdningen i Det Konservative Folkeparti, og jeg mener også, at det andet regeringsparti, Venstre, har haft den samme holdning til det – at vi i de regi, hvor vi mødes og diskuterer problemstillinger, der har relation til det her, giver udtryk for, at omskæring af piger er en problemstilling, som man bliver nødt til at tage alvorligt.

Her tænker jeg bl.a. på FN's kvindetopmøder og -konferencer, jeg tænker på EU, når udviklingsministrene mødes og diskuterer hjælp, herunder ikke mindst, hvordan man støtter kvinder og kvinders ligestilling. Det her er noget, som man også skal have med i de samlede prioriteringer.

I alle disse regi bliver man nødt til at tænke over det, og jeg er meget enig med hr. Søren Søndergaard i, at det ikke er et isoleret nationalt problem. Vi skal tage det med os i de andre fora, vi befinder os i, altså FN, WTO, EU og alle andre